dosarul nr.2-1231/2024 /2-24147053-26-2-23122024/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii adoptat la 11 iulie 2025
Hotărârea integrală întocmită la 04 septembrie 2025

11 iulie 2025 orașul Rîșcani

Judecătorul Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani Maria ADOMNIȚA

soluționând cauza civilă la cererea cu valoare redusă înaintată de avocatul Vitalie Carmanschi, în interesele reclamantului societate pe acțiune ”Moldcell”, împotriva pârâtei Lidia Cebotari privind încasarea datoriei pentru serviciile acordate în mărime de 309 (trei sute nouă),99 lei, compensației pentru echipament în mărime de 1 998 (o mie nouă sute nouăzeci și opt) lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 1 154 (o mie o sută cincizeci și patru),43 lei, în baza contractului de abonament nr.4152528 din 04 septembrie 2020 și a acordului suplimentar la contractul de abonament din 10 septembrie 2020 și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t

Poziția, argumentele și solicitările reclamantului din cererea de chemare în judecată.

La 23 decembrie 2024, avocatul Vitalie Carmanschi, în interesele reclamantului societate pe acțiune ”Moldcell”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei Lidia Cebotari privind încasarea datoriei pentru serviciile acordate în mărime de 309 (trei sute nouă),99 lei, compensației pentru echipament în mărime de 1 998 (o mie nouă sute nouăzeci și opt) lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 1 154 (o mie o sută cincizeci și patru),43 lei, în baza contractului de abonament nr.4152528 din 04 septembrie 2020 și a acordului suplimentar la contractul de abonament din 10 septembrie 2020 și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, potrivit contractului de abonament nr. 4152528 din 04 septembrie 2020, societate pe acțiuni ”Moldcell”, în calitate de furnizor, s-a obligat să presteze serviciile de comunicații electronice,

iar Lidia Cibotari, în calitate de abonat, urma să beneficieze de aceste servicii și să achite prețul acestora în termenul cuvenit.

Între aceleași părți a fost semnat și acordul suplimentar la contractul de abonament, conform căruia abonatul beneficiază, în condițiile campaniilor promoționale de produse la preț special, oferit de furnizor și/sau reprezentantul furnizorului, la conectarea abonatului la unul din planurile tarifare indicate mai jos sau la acordarea reducerii din contul punctelor de loialitate acumulate, cu condiția utilizării serviciilor furnizorului pentru perioada minimă contractuală stabilită.

Abonatul Lidia Cibotari a beneficiat un produs de model ”Huawei Y5p” la preț special de 1 lei, cu achitare în rate pe un termen de 24 luni.

Conform pct.3.2 al acordului, după expirarea termenului de 30 zile calendaristice oferit pentru achitarea datoriei, începând cu următoarea zi, furnizorul va calcula suplimentar dobânda de întârziere (penalitate) în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 100 zile din data calculării termenului respectiv.

În urma neonorării obligațiilor rezultate din contract s-a format o datorie în sumă de 3 461,99 lei, care include: datoria pentru serviciile acordate – 309,99 lei; compensația pentru echipament – 1 998,00 lei și dobânda de întârziere – 1 154,00 lei.

Prin cererea de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară, debitorului i-au fost comunicate atât pretențiile societății pe acțiuni ”Moldcell”, cât și posibilitatea de a soluționa litigiul pe cale amiabilă în termen de 7 zile calendaristice.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul solicită încasarea din contul pârâtei Lidia Cebotari a datoriei pentru serviciile acordate în mărime de 309 (trei sute nouă),99 lei, compensației pentru echipament în mărime de 1 998 (o mie nouă sute nouăzeci și opt) lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 1 154 (o mie o sută cincizeci și patru),43 lei, în baza contractului de abonament nr.4152528 din 04 septembrie 2020 și a acordului suplimentar la contractul de abonament din 10 septembrie 2020 și a cheltuielilor de judecată.

Procedura.

În conformitate cu art.276^2 alin.(1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Reieșind din prevederile art.276^3 alin.(1) și alin.(3) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. În termen de 30 de

zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referință, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art.172 și 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă.

Judecătorul nu a solicitat prezentarea părților în ședință de judecată, problema fiind soluționată în procedură scrisă.

Totodată, judecătorul reține că, la data de 16 mai 2025, pârâtei i-a fost comunicată cererea cu valoare redusă și înscrisurile anexate, fapt confirmat prin avizul de recepție a corespondenței trimitere poștală nr.DS8005251702AS (f.d.23), referință nu a depus.

Aplicând prevederilor art.276^3 alin.(1) și 276^4 alin.(2) Cod de procedură civilă, instanța a soluționat cererea în baza materialelor anexate la dosar, în procedură scrisă.

Aprecierile instanței.

Studiind cererea cu valoare redusă, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată din următoarele considerente.

Conform art.9 alin.(1) și alin.(2) lit. a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: din contracte şi din alte acte juridice.

Prin prisma art.10 și art.11 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Reieșind din prevederile art.15 alin.(1) și art.16 alin.(1) lit. e) și alin.(2) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: impunerea la executarea obligației în natură. Metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sânt

întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

În conformitate art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Prin prisma art.6 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.

Reieșind din prevederile art.118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Prin prisma art.122 Cod de procedură civilă, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. Se consideră inadmisibile probele obţinute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acţiuni ilegale. Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanţii la proces până la data stabilită de judecător, cu excepţia cazurilor prevăzute la art.1191 şi art.372 alin. (1).

În conformitate cu art.130 alin.(1) - (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Reieșind din prevederile art.239 și art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată. La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească

apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Soluționând cererea cu valoarea redusă, în procedură scrisă, în baza materialelor anexate la dosar, instanța a constatat că la data de 04 septembrie 2020, între societatea pe acțiuni ”Moldcell”, în calitate de furnizor și Lidia Cibotari, în calitate de abonat, a fost încheiat contractului de abonament servicii de comunicații electronice nr.4152528 din 04 septembrie 2020, potrivit căruia furnizorul s-a obligat să presteze servicii de comunicații electronice, iar abonatul urma să beneficieze de aceste servicii şi să achite prețul acestora (f.d.10).

De asemenea, între aceleași părți, la data de 10 septembrie 2020, a fost semnat Acordul suplimentar la contractul de abonament, iar conform pct. 1 din Acord, abonatul beneficiază, în condiţiile campaniilor promoţionale de produse la preţ special, oferit de furnizor şi/sau reprezentantul furnizorului, la conectarea abonatului la unul din planurile tarifare indicate sau la acordarea reducerii din contul punctelor de loialitate acumulate, cu condiția utilizării serviciilor furnizorului pentru perioada minimă contractuală stabilită.

Conform Acordul suplimentar la contractul de abonament, abonatul Lidia Cibotari a beneficiat de un produs de model ”Huawei Y5p” la preț special de 1 lei, a cărui preț standard este de 1 999 (o mie nouă sute nouăzeci și nouă) lei, oferindu-i-se o compensație fixă în mărime 1 998 (o mie nouă sute nouăzeci și opt) lei pe o perioadă minima contractuală de 24 luni.

Potrivit pct.2.1. din acordul menționat, abonatul era obligat să mențină statutul activ al contului numărului indicat în baza prezentului acord.

Conform pct.3.2. din acord, ”(...) După expirarea termenului de 15 zile oferite pentru achitarea datoriei, începând cu următoare zi, furnizorul va calcula suplimentar dobânda de întârziere în mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 100 de zile din data calculării termenului respectiv. Dobânda de întârziere se va calcula din suma totală a compensației stabilite în pct. 3.1 și a datoriei acumulate în contul numărului abonatului indicată în notificarea scrisă expediată de către furnizor abonatului (f.d.11).

Potrivit actului de constatare/extras din contul nr.2365, la data 06 decembrie 2023, Lidia Cibotari a înregistrează o datorie față de societatea pe acțiuni ”Moldcell”, după cum urmează (f.d.12):

- 309 (trei sute nouă),99 lei de cu titlu de datorie pentru serviciile acordate;
- 1 998 (o mie nouă sute nouăzeci și opt) lei, cu titlu de compensație pentru echipament;
- 1 154 (o mie o sută cincizeci și patru) lei, cu titlu de dobândă de întârziere.

Conform art. 774 alin. (l) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute.

În conformitate cu art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 858 alin.(1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Prin prisma art.1375 alin.(1) și (2) Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

În speță, judecătorul reține că, furnizorul societatea pe acțiuni ”Moldcell” a îndeplinit obligațiile de prestare a serviciilor de telefonie mobilă şi de predare a dispozitivului (telefon mobil), iar abonatul nu a executat obligația de plată a serviciilor de abonament în termenele stabilite, încălcind obligațiile contractuale asumate.

Or, pârâta Lidia Cibotari deși a recepționat atât cererea de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară la data de 23 octombrie 2024 (f.d.14) cât și cererea cu valoare redusă și înscrisurile anexate la data de 16 mai 2025, fapt confirmat prin avizul de recepție a corespondenței trimitere poștală nr.DS8005251702AS (f.d.23) nu a prezentat referință şi nu a invocat, prin probe pertinente, circumstanțe care să combată ori să pună la îndoială concluziile referitoare la existența datoriei pentru serviciile acordate în mărime de 309,99 (trei sute nouă),99 lei și compensație pentru echipament în mărime de 1 998 (o mie nouă sute nouăzeci și opt) lei.

Referitor la pretențiile privind încasarea din contul pârâtei Lidia Cibotari, a dobânzii de întârziere în mărime de 1 154 (o mie o sută cincizeci și patru) lei, judecătorul consideră necesar de a le admite parțial din următoarele considerente.

Conform art.942 alin.(1) Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

La caz, judecătorul reține că conform acordul suplimentar la contractul de abonament, abonatul Lidia Cibotari a beneficiat de un produs de model ”Huawei Y5p” la preț special de 1 lei, a cărui preț standard este de 1 999 (o mie nouă sute nouăzeci și nouă) lei, oferindu-i-se o compensație fixă în mărime 1 998 (o mie nouă sute nouăzeci și opt) lei pe o perioadă minima contractuală de 24 luni, fiind

obligată să mențină statutul activ al contului numărului indicat în baza prezentului acord.

Conform art.974 alin.(1) Cod civil, compensarea este stingerea reciprocă a unei obligaţii şi a unei creanţe opuse, certe, lichide, de aceeaşi natură şi exigibile.

Astfel, judecătorul reține că abonatului Lidia Cibotari i s-a oferit de către furnizor o compensație fixă în mărime 1 998 (o mie nouă sute nouăzeci și opt) lei, ultima achitând pentru produs doar suma de 1 (un) lei, cu condiția că va menține statutul activ al contului numărului indicat în baza prezentului acord pe o perioadă minimă contractuală de 24 luni, respectiv această sumă de bani nu reprezintă o creanță care nu a fost plătită la scadență pentru a fi calculată din aceasta dobândă de întârziere în sensul art.942 alin.(1) Cod civil.

Or, obligația abonatului Lidia Cibotari, în temeiul acordul suplimentar la contractul de abonament, era de a menține statutul activ al contului numărului indicat în baza prezentului acord pe o perioadă minima contractuală de 24 luni și de a achita pentru serviciile prestate de comunicații electronice.

Potrivit pct.3.1 al acordului suplimentar la contractul de abonament, în cazul în care, în decursul perioadei de valabilitate a prezentului acord, abonatul nu execută sau execută parțial prevederile acestuia, acesta este obligat: să achite furnizorului o compensație care se va calcula prin înmulțirea coeficientului pentru calculul compensației cu numărul de luni rămase până la expirarea perioadei minime contractuale sau compensația fixă conform pct.1.

În speță, reclamantul societatea pe acțiuni ”Moldcell” a optat pentru aplicarea părții a doua a prevederile înserate în pct.3.1.1 al acordului suplimentar și solicită încasarea din contul pârâtului a compensației fixe conform pct.1 și anume a sumei de 1 998 (o mie nouă sute nouăzeci și opt) lei, cu titlu de compensație pentru echipament, sumă care reprezintă o reducere acordată abonatului cu condiția că acesta va menține statutul activ al contului numărului și va utiliza serviciile oferite de furnizor pentru o perioadă minimă contractuală de 24 luni.

Conform pct.3.2. din acord, ”(...) După expirarea termenului de 15 zile oferite pentru achitarea datoriei, începând cu următoare zi, furnizorul va calcula suplimentar dobânda de întârziere în mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 100 de zile din data calculării termenului respectiv. Dobânda de întârziere se va calcula din suma totală a compensației stabilite în pct. 3.1 și a datoriei acumulate în contul numărului abonatului indicată în notificarea scrisă expediată de către furnizor abonatului (f.d.11).

În contextul celor invocate supra, ținând cont de faptul că reclamantul solicită încasarea din contul pârâtei Lidia Cibotari a dobânzii de întârziere calculate atât din datoria pentru serviciile acordate cât și din compensația care reprezintă o reducere acordată abonatului la încheierea acordului suplimentar la

contract cu condiția că acesta va menține statutul activ al contului numărului și va utiliza serviciile oferite de furnizor pentru o perioadă minimă contractuală de 24 luni, judecătorul ajunge la concluzia că clauza contractuală înserată la pct.3.2 al acordului suplimentar este una abuzivă or, în sensul art.942 Cod civil, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență.

La caz, nu au fost invocate/stabilite dispoziții legale speciale ce ar oferi reclamantului dreptul de a calcula dobânda de întârziere din compensația care reprezintă o reducere acordată abonatului la încheierea acordului suplimentar la contract cu condiția că acesta va menține statutul activ al contului numărului și va utiliza serviciile oferite de furnizor pentru o perioadă minimă contractuală de 24 luni.

Or, conform art.327 alin.(1) Cod civil, actul juridic este nul dacă nulitatea sancționează încălcarea unei dispoziții legale prin care se ocrotește un interes general (nulitate absolută).

Prin prisma art.328 alin.(1) -(3) Cod civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acțiune, cât și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanților la proces. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părțile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora. Atât acțiunea în constatare a nulității absolute, cât și excepția de nulitate absolută sânt imprescriptibile. Cu toate acestea, se prescriu în termen de 10 ani acțiunile privind aplicarea efectelor nulității absolute conform art. 331, indiferent dacă sânt introduse împreună cu acțiunea în constatare a nulității absolute sau după admiterea acestei acțiuni.

Conform art. 329 Cod civil, în contractele cu consumatorii sânt nule clauzele abuzive, precum și clauzele prin care se derogă de la dispozițiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecție). Nulitatea de protecție operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.

Reieșind din prevederile art.992 Cod civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sânt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Prin prisma art.997 alin.(1) Cod civil, dacă deține o poziție dominantă pe piață, una din părțile contractante este obligată să contracteze în acest domeniu. Ea nu poate, sub sancțiunea prevăzută de lege, să impună clauze care contravin legislației din domeniul concurenței și nici clauze abuzive.

Conform art.1076 alin.(1) - (3) Cod civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. Această nulitate de protecție operează doar în măsura în care

anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă. În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanța de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu.

Prin sintagma ”instanța de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu” se are în vedere inclusiv ipoteza în care una din părţi declanşează un litigiu civil având ca obiect executarea unui act juridic, iar instanţa, constatând că actul juridic ce constituie fundamentul prestaţiei supuse judecăţii este lovit în parte de nulitate absolută, va respinge după caz, cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată, fără însă a pronunţa şi nulitatea în parte a actului juridic respectiv în dispozitivul hotărârii.

Făcând referire și la legislația internațională, analizând textul art.3 pct. 2 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului Comunităților Europene din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, rezultă: “se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual, atunci când a fost redactată în prealabil, iar, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influenţa conținutul clauzei, în special în cazul contractelor de adeziune”, aşa cum sunt şi contractele de prestări servicii de comunicații electronice.

Prin prisma jurisprudenţei constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, sistemul de protecţie pus în aplicare prin directiva menţionată, se bazează pe ideea că un consumator se găseşte într-o situaţie de inferioritate faţă de vânzător sau de furnizor, în ceea ce priveşte atât puterea de negociere, cât şi de nivelul de informare – situaţie care îl conduce la adeziunea la condiţiile redactate în prealabil, rar având posibilitate de a exercita o influenţă asupra conţinutului acestora (cauza Oceano Grupo Editorial și Salvat Editores, hotărârea din 27 iunie 2000, cauza Elisa María Mostaza Claro v Centro Móvil Milenium SL, hotărârea din 26 octombrie 2006) - drept pentru care, pentru a asigura protecţia urmărită de Directiva 93/13/CEE a Consiliului, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat cu mai multe ocazii, că situaţia de inegalitate care există între consumator şi vânzător sau furnizor, nu poate fi compensată decât printr-o intervenţie pozitivă, exterioară a părţilor din contract. În cazul în care creditorul pretinde că o clauză standard a fost negociată individual, lui îi revine sarcina probei, o astfel de probă lipsind de la materialele cauzei, simplul fapt al semnării neconstituind temei suficient pentru a constata că contractul a fost negociat de fapt.

La caz, judecătorul reține că dobânda de întârziere expusă la pct.3.2 a acordului suplimentar la contractul de abonament, prin care este impus consumatorului cuantumul dobânzii de întârziere ”în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere”, calculată din compensația stabilită la pct.3.1 și a datoriei acumulate în contul numărului abonatului contravine prevederilor art.942 alin.(1) Cod civil or, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență pe când, în speță compensația stabilită la pct.3.1

reprezintă o reducere acordată abonatului cu condiția că acesta va menține statutul activ al contului numărului și va utiliza serviciile oferite de furnizor pentru o perioadă minimă contractuală de 24 luni.

În această ordine de idei, se constată, că clauza stipulată la pct.3.2 a acordului suplimentar la contractual de abonament privitor la dobândă de întârziere în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, calculată din compensația stabilită la pct.3.1 și a datoriei acumulate în contul numărului abonatului, contravine prevederilor art.942 alin.(1) Cod civil, fapt ce determină nulitatea de drept a acesteia.

În circumstanțele expuse, judecătorul ajunge la concluzia de a admite parțial pretențiile reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere și de a încasa din contul pârâtei Lidia Cibotari a cuantumului dobânzii de întârziere calculată din datoria acumulată pentru serviciile prestate în mărime de154 (o sută cincizeci și patru),99 lei (309,99 lei x 0,5% x 100 zile = 154,99 lei).

Totodată, instanța de judecată reține că, reieșind din conținutul clauzei stipulate la pct.3.2 a acordului suplimentar la contractual de abonament, această clauză se referă la dobânda de întârziere și chiar dacă ipotetic s-ar admite faptul că la pct.3.2 din acord, se are în vedere, de fapt, o clauză penală, pretențiile privind încasarea dobânzii de întârziere/penalității calculată din compensația pentru echipament, în temeiul pct.3.2 din acordul suplimentar la contractul de abonament, sunt neîntemeiate din următoarele considerente.

Prin prisma art.944 Cod civil, în cazul în care o obligaţie de a da sau de a face, alta decît una de a plăti o sumă de bani, **nu este executată la scadenţă**, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere asupra echivalentului în bani al părţii neexecutate a obligaţiei, din data imediat următoare scadenţei pînă la data executării corespunzătoare, la rata prevăzută la art.874 ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Dacă obligaţia neexecutată are o obligaţie corelativă pecuniară, mărimea acestei obligaţii corelative va constitui echivalentul în bani a obligaţiei neexecutate. În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobânda de întârziere.

Potrivit pct.3.1 al acordului suplimentar la contractul de abonament, în cazul în care, în decursul perioadei de valabilitate a prezentului acord, abonatul nu execută sau execută parțial prevederile acestuia, acesta este obligat: să achite furnizorului o compensație care se va calcula prin înmulțirea coeficientului pentru calculul compensației cu numărul de luni rămase până la expirarea perioadei minime contractuale sau compensația fixă conform pct.1.

În speță, acordul suplimentar la contractul de abonament a fost încheiat la data de 10 septembrie 2020, pentru o perioadă minimă contractuală de 24

(douăzeci și patru) luni, perioada de valabilitate a acestuia fiind până la data de 10 septembrie 2022.

Conform pct.3.2. din acord, ”În cazul în care prevederile prezentului acord nu se execută sau se execută parțial, furnizorul va transmite o notificare, astfel, abonatul are posibilitatea să achite datoria formată și să reactiveze numărul fără achitarea compensației și a dobânzii de întârziere stabilită la pct.3.1 din prezentul acord în decursul termenului de 30 de zile din data indicată în notificarea transmisă de către furnizor abonatului. După expirarea termenului de 15 zile oferite pentru achitarea datoriei, începând cu următoare zi, furnizorul va calcula suplimentar dobânda de întârziere în mărime de 0,5 % pentru fiecare zi de întârziere, dar nu mai mult de 100 de zile din data calculării termenului respectiv. Dobânda de întârziere se va calcula din suma totală a compensației stabilite în pct. 3.1 și a datoriei acumulate în contul numărului abonatului indicată în notificarea scrisă expediată de către furnizor abonatului (f.d.11).

La caz, obligația abonatului Lidia Cibotari, reieșind din pct.2.1 al acordului suplimentar la contractul de abonament (valabil până la data de 10 septembrie 2022), era de a menține statutul activ al contului numărului indicat în baza prezentului acord pe o perioadă minimă contractuală de 24 luni.

Potrivit actului de constatare/extras din contul nr.2365, pârâta Lidia Cibotari a înregistrează o datorie față de societatea pe acțiuni ”Moldcell”, la data 06 decembrie 2023 (f.d.12).

Astfel, instanța de judecată reține că perioada de valabilitate a acordului suplimentar la contractul de abonament este 10 septembrie 2020 - 10 septembrie 2022, iar clauza penală stipulată la pct.3.2. din acord, este aplicabilă în cazul în care prevederile prezentului acord nu se execută sau se execută parțial, pe când în speță, pârâta Lidia Cibotari și-a executat obligația înserată în acordul suplimentar la contractul de abonament, de a menține statutul activ al contului numărului indicat în baza prezentului acord pe o perioadă minimă contractuală de 24 luni or, potrivit actului de constatare/extras din contul nr.2365, ultima a înregistrează o datorie față de societatea pe acțiuni ”Moldcell”, la data 06 decembrie 2023 (f.d.12), peste mai bine de un an de la expirarea perioadei de valabilitate a acordului suplimentar la contractul de abonament.

În circumstanțele expuse, judecătorul ajunge la concluzia de a admite parțial pretențiile reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere și de a încasa din contul pârâtei Lidia Cibotari a cuantumului dobânzii de întârziere calculată doar din datoria acumulată pentru serviciile prestate în mărime de 154 (o sută cincizeci și patru),99 lei (309,99 lei x 0,5% x 100 zile = 154,99 lei) și de a respinge pretențiile privind încasarea cuantumului dobânzii de întârziere calculată din compensația pentru echipament acordată abonatului cu condiția că aceasta va

menține statutul activ al contului numărului pentru o perioadă minimă contractuală de 24 luni, obligație pe care pârâta Lidia Cibotari a executat-o.

Cheltuielile de judecată.

Prin cererea de chemare în judecată reclamantul solicită încasarea din contul pârâtei Lidia Cibotari și a cheltuielilor de judecată compuse taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de asistență juridică.

În conformitate cu art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Reieșind din prevederile art.83 alin.(1) Cod de procedură civilă, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Prin prisma art.90 lit. i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de asistenţă juridică.

În conformitate cu art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Prin nota de plată nr:20844 din 25 noiembrie 2024, se confirmă faptul că la înaintarea cererii de chemare în judecată, reclamantul societatea pe acțiuni ”Moldcell” a achitat suma de 250 (două sute cincizeci) lei, cu titlu de taxă de stat (f.d.4).

Prin nota de plată nr:20955 din 25 noiembrie 2024, se confirmă faptul că la înaintarea cererii de chemare în judecată, reclamantul societatea pe acțiuni ”Moldcell” a achitat suma de 200 (două sute) lei, cu titlu de taxă de timbru (f.d.5).

Prin prisma art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța va încasa din contul pârâtei în beneficiul reclamantului societatea pe acțiuni ”Moldcell”, taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei și taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

Soluționând cerința reclamantului privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică acordată, judecătorul reține următoarele:

Pornind de la normele legislației naționale şi practica Curții Europene a Drepturilor Omului, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente, angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, se evidenţiază

necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente:

a. dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată);

b. copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi alte cazuri stabilite de legislaţie;

c. listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa, rezultatul obținut, restricțiile de timp impuse de client cât și de circumstanțele cauzei, natura și durata relației dintre avocat sau reprezentant cu clientul, inclusiv și alți factori la discreţia instanţei.

În condiţiile art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

În condiţiile normelor citate, urmează a fi respinsă cerinţa reclamantului privind încasarea cheltuielilor pentru asistenţa juridică în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei, pornind de la normele legislaţiei naţionale şi practica Curții Europene a Drepturilor Omului, conform cărora cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente, angajate şi rezonabile ca mărime.

Or, în speță, societatea pe acțiuni ”Moldcell” pretinde încasarea cheltuielilor de asistență juridică în temeiul ordinului de plată nr.20733 din 25 noiembrie 2024, potrivit căruia plătitor este societate pe acțiuni ”Moldcell” iar beneficiar este PFB ”Legal Consulting” SRL, destinația plății fiind asistență juridică debitoarei Lidia Cibotari (f.d.6) pe când cererea de chemare în judecată a fost semnată și depusă de către avocatul Vitalie Carmanschi, ultimul fiind împuternicit prin mandatul nr.2152914 din 19 septembrie 2024 în temeiul contractului de asistență juridică L/9 din 02 decembrie 2022 (f.d.7).

Respectiv, judecătorul reține că reclamantul societatea pe acțiuni ”Moldcell” nu a prezentat pentru dovada cheltuielilor suportate, careva documente cum ar fi: dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată; copia de pe facturile de strictă evidenţă; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul), care ar confirma că reclamantul a făcut careva achitări cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în contul avocatului Vitalie Carmanschi.

Or, prin ordinului de plată nr nr.20733 din 25 noiembrie 2024, societatea pe acțiuni ”Moldcell” a făcut achitări în contul PFB ”Legal Consulting” SRL și nu în contul avocatului Vitalie Carmanschi.

Totodată, judecătorul reține că, prin prisma art.75 alin.(2) Cod de procedură civilă, procesele persoanelor juridice se susţin în instanţă de judecată de către organele lor de administrare, care acţionează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum şi de către alţi angajaţi împuterniciţi ai persoanei juridice, de către avocaţi sau avocaţi stagiari.

Ca urmare, reieșind din probele deduse judecății, reclamantul societatea pe acțiuni ”Moldcell” nu a probat suportarea acestor cheltuieli de asistență juridică or, dacă se pretind astfel de cheltuieli trebuie să se facă, în condițiile legii, necesitatea, relevanța, actualitatea și dovada existenței și întinderii lor.

Or, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005, cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005, cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iunie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu poate obține restituirea costurilor și a cheltuielilor decât în măsura în care s-au stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil al cuantumului acestora. Dacă reclamantul nu a justificat în niciun mod costurile cheltuielilor suportate în timpul procedurii interne nu se acordă nici o sumă cu acest titlu.

Mai mult decât atât, în conformitate cu art.118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În contextul celor invocate supra, judecătorul consideră necesar de a respinge ca fiind neîntemeiată cerința reclamantului privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Conform art.9 - 11, 15, 16, 312, 774 - 776, 858, 992 Cod civil, în conformitate cu art.5, 6, 82 - 84, 94, 118, 122, 130, 236 - 241, 276^2 - 276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul

h o t ă r ă ş t e

Se admite parțial cererea cu valoare redusă înaintată de avocatul Vitalie Carmanschi, în interesele reclamantului societate pe acțiune ”Moldcell”, împotriva pârâtei Lidia Cebotari privind încasarea datoriei pentru serviciile acordate în

mărime de 309 (trei sute nouă),99 lei, compensației pentru echipament în mărime de 1 998 (o mie nouă sute nouăzeci și opt) lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 1 154 (o mie o sută cincizeci și patru),43 lei, în baza contractului de abonament nr.4152528 din 04 septembrie 2020 și a acordului suplimentar la contractul de abonament din 10 septembrie 2020 și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Lidia Cibotari, născută la *****număr de identificare *****, cu domiciliul înregistrat în satul *****, în beneficiul societății pe acțiune ”Moldcell”, cu sediul în mun. Chișinău, str. Belgrad 3, număr de identificare de stat și cod fiscal 1002600046027, IBAN MD37VI225100011100168MDL, BIC VICBMD2X,

- datoria pentru serviciile acordate în mărime de 309 (trei sute nouă),99 lei, compensația pentru echipament în mărime de 1 998 (o mie nouă sute nouăzeci și opt) lei și dobânda de întârziere în mărime de 154 (o sută cincizeci și patru),99 lei (309,99 lei x 0,5% x 100 zile = 154,99 lei), în baza contractului de abonament nr.4152528 din 04 septembrie 2020 și a acordului suplimentar la contractul de abonament din 10 septembrie 2020;

- cheltuielile de judecată compusă din taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei și taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, achitate de reclamant la înaintarea acțiunii;

În rest, pretențiile din acțiune privind încasarea din contul pârâtei Lidia Cebotari, a cuantumului dobânzii de întârziere ce excedă suma admisă și a cheltuielilor de asistență juridică, se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, în termen de 30 (treizeci) zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii.

Judecător /semnătura/ Maria ADOMNIȚA

Copia corespunde originalului, judecător Maria ADOMNIȚA